

Analiza

Zgodnie z art. 46 i 47 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1405) Starosta przeprowadził analizę projektów ***Uproszczonych planów urządzenia lasu wsi Żurawiec, Leonów, Dziektarzew, Czołczyn, lasów niebędących własnością Skarbu Państwa, położonych w gminie Lutomiersk, powiecie pabianickim, województwie łódzkim, na okres 01.01.2018 r. – 31.12.2027 r.***, pod kątem kwalifikacji ww. dokumentów do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Projekty wykonała Agencja „CEZAR” Pracownia Urządzania Lasu, z siedzibą w Mińsku Mazowieckim przy ul. Bocznej 28, na zlecenie Starosty Pabianickiego.

Zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, projekty „polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie (...) leśnictwa (...) opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko” lub planów, „których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000”, wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasów obejmują grunty o łącznej powierzchni 126,244 ha, znajdujące się w całości na terenie jednej gminy – Lutomiersk. Zadania zawarte w projektach uproszczonych planów urządzenia lasu zostały zaprojektowane tak, aby prowadzona w oparciu o nie wielofunkcyjna, trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty w wielu dziedzinach. Oznacza to działalność zmierzającą do kształtowania i wykorzystywania lasów w taki sposób i w takim tempie, aby zapewnić zachowanie ich bogactwa i różnorodności biologicznej, żywotności, potencjału regeneracyjnego oraz wysokiej produktywności, przy zachowaniu zdolności do wypełniania wszystkich ważnych funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomie lokalnym, narodowym i globalnym, bez szkody dla innych ekosystemów. Zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r., poz. 788), podstawą prowadzenia trwale zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa jest uproszczony plan urządzenia lasu. Planowanie zabiegów hodowlanych w projektach uproszczonych planów urządzenia lasu oparte jest ponadto na dokumentach normujących gospodarkę leśną w postaci aktualnie obowiązujących Zasad Hodowli Lasu (załącznik do Zarządzenia nr 53 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 21 listopada 2011 r.) oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1302). Wśród dokumentów, z którymi projekty uproszczonych planów urządzenia lasu mogą być powiązane należy wskazać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w których określone są m.in. obszary przeznaczone do zmiany sposobu użytkowania z leśnego na inny lub przeznaczone pod zalesienia (przy czym w projektowanych uproszczonych planach urządzenia lasu nie przewiduje się zalesiania gruntów) oraz plany ochrony i plany zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000, parków krajobrazowych i rezerwatów przyrody (przy czym grunty objęte projektami uproszczonych planów urządzenia lasu nie znajdują się w granicach żadnych obszarów Natura 2000, parków krajobrazowych lub rezerwatów przyrody).

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu nie ustalają ram dla późniejszej realizacji żadnych przedsięwzięć. Natomiast są przydatne w uwzględnianiu aspektów środowiskowych – opierają się na inwentaryzacji aktualnego stanu lasu na gruncie oraz wskazują kierunki działań gospodarczych i zapobiegawczych umożliwiających zachowanie trwałości lasów, w tym np. wskazanie drzewostanów do przebudowy w celu uzyskania składu gatunkowego zgodnego z siedliskiem oraz wskazanie stanu zdrowotnego i sanitarnego lasów poprzedzone analizą zagrożeń biotycznych, abiotycznych, antropogenicznych.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu odnoszą się do prowadzonej w lasach gospodarki leśnej opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju, której głównym celem jest zachowanie trwałości lasu i ciągłości spełniania wszystkich jego funkcji, z jednoczesną możliwością gospodarczego ich wykorzystania. Cele i działania zawarte w projektach uproszczonych planów urządzenia lasu są spójne z celami dokumentów związanych z ochroną środowiska szczebla międzynarodowego (Konwencją z Rio de Janeiro, Konwencją Berneńską, Konwencją Bońską, Konwencją Ramsarską, Dyrektywą Ptasią, Dyrektywą Siedliskową, Dyrektywą Szkodową) i krajowego (Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko z perspektywą do 2020 r., Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Polityką Leśną Państwa, Krajowym programem zwiększania lesistości – aktualizacja 2014 r., Krajową strategią ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015–2020).

Grunty objęte projektami uproszczonych planów urządzenia lasu znajdują się poza granicami form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5 i 7-9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r., poz. 2134 ze zm.). W ich obrębie nie występują także pomniki przyrody.

Realizacja zaplanowanych zabiegów może spowodować krótkotrwale, przejściowe zmiany w niektórych elementach ekosystemów, jednak ekosystemy leśne charakteryzują się znacznymi możliwościami naturalnej regeneracji. Planowane rębnie zupełne, mogące krótkoterminowo wpływać negatywnie na krajobraz i ekosystemy, uzasadnione są odpowiednim wiekiem rębności drzewostanu, a przyjęty etap jest zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu. Pozostałe planowane zabiegi nie wpływają znacząco na widoczne zmiany w ekosystemach, a ich wykonanie warunkuje właściwy skład gatunkowy i stabilność drzewostanów. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności cięcia trzebieżowe, umożliwiają eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz geograficznie obcych. Odnowienia, poprzez wprowadzenie właściwych gatunków, przyczyniają się do zachowania ciągłości trwania oraz właściwego stanu lasu w przyszłości. Projektowane wskazania gospodarcze przyczyniają się do racjonalnej, trwale zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu zawierają zapisy dotyczące zabiegów hodowlanych na małych powierzchniach, tzw. pododdziałach. Planowane zabiegi nie naruszają w sposób znaczący struktury drzewostanów i nie powodują zmian, które w jakikolwiek sposób mogłyby uniemożliwić m.in. choćby czasową migrację zwierząt. Nie będą one także negatywnie wpływać na powiązania między obszarami chronionymi oraz ciągłość korytarzy ekologicznych.

Podczas prac taksacyjnych nie zaobserwowano występowania gatunków zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną w ramach prawa krajowego lub wspólnotowego, a metodyka prac nad uproszczonym planem urządzenia lasu nie przewiduje rozpoznania ich występowania. Mając jednak na uwadze ich możliwe potencjalne występowanie, w opisach ogólnych projektów uproszczonych planów urządzenia lasu, zostały zawarte ogólne wskazania prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej:

- w przypadku wykonywania trzebieży i rębni należy informować właścicieli o właściwym terminie ich wykonywania, tj. poza okresem lęgowym ptaków (16 X – koniec lutego) i nie wycinaniu drzew zasiedlonych przez ptaki i inne zwierzęta;
Poza tym okresem, w przypadku stwierdzenia obecności gatunków chronionych, ich siedlisk, ostoi bądź gniazd, w trakcie wykonywania wskazań gospodarczych, należy wstrzymać wycinkę drzew oraz zwrócić się ze stosownym wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – zgodnie z ark. 56 ustawy o ochronie przyrody – w celu uzyskania zezwolenia na odstępstwa od zakazów zawartych w art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 2 ww. ustawy;
- prowadzenia zrywki na siedliskach wilgotnych i podmokłych w sposób minimalizujący naruszenie warstwy próchnicznej gleby, w okresie zimowym przy pokrywie śnieżnej;
- zachowania drzew dziuplastych i drewna martwego z uwzględnieniem stanu sanitarnego lasu;

- pozostawienia fragmentów drzewostanu (biogrup) z bogatszymi stanowiskami gatunków chronionych, rzadkich i zagrożonych w przypadku rębni zupełnych;
- nie dopuszczania do usuwania podszytu i przeprowadzania zrywki w pozostawionych biogrupach.

W projektach uproszczonych planów urządzenia lasu nie ma zapisów o przeznaczeniu powierzchni leśnej na inne, niezwiązane z gospodarką leśną cele, takie jak np. budowa urządzeń dla potrzeb turystyki i rekreacji, urządzeń wodnych, budynków czy innych obiektów budowlanych.

Biorąc pod uwagę powyższe, a w szczególności charakter zaplanowanych zabiegów, powierzchnię nimi objętą oraz rozdrobnienie kompleksów leśnych, jak również zawarcie w opisach ogólnych wskazań prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej, należy uznać, że realizacja postanowień uproszczonych planów urządzenia lasu nie będzie się wiązała ze znaczącym negatywnym oddziaływaniem na środowisko.

Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych oraz prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji postanowień uproszczonych planów urządzenia lasu jest bliskie zeru.

Biorąc powyższe pod uwagę zgodnie z posiadanymi kompetencjami uznano, że zapisy projektów ***Uproszczonych planów urządzenia lasu wsi Żurawiec, Leonów, Dziektarzew, Czołczyn, lasów niebędących własnością Skarbu Państwa, położonych w gminie Lutomiersk, powiecie pabianickim, województwie łódzkim, na okres 01.01.2018 r. – 31.12.2027 r.,*** nie dotyczą realizowanych inwestycji i ich oddziaływań na środowisko oraz nie wyznaczają ram dla późniejszej realizacji, przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W konsekwencji projekty ww. dokumentów nie kwalifikują się do dokumentów wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (art. 46 pkt 2 ustawy „oś”), wobec czego nie będą poddawane opiniowaniu i uzgadnianiu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi i Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Łodzi.

mgr inż. Izabela Kzemponska
NACZELNIK WYDZIAŁU
Ochrony Środowiska,
ul. Wolności 1, Łódź

